

XIV. leto
rednih
društvenih
koncertov.

„GLASBENA MATICA“
V LJUBLJANI.

Sezona
1904./05.

V nedeljo, dne 8. januarija 1905

ob polu 8. uri zvečer

v zgornji veliki dvorani „Narodnega Doma“

KONCERT

pod vodstvom koncertnega vodje gosp. M. HUBADA.

Sodelujejo: gospica Mira Dev, kocerčna pevkica, gospod Julij Betetto, član slovenske opere, gospod J. Kraus, čelist, Pevski zbor „Glasbene Matice“ in godba c. in kr. pešpolka št. 27, pomnožena s člani „Društvene godbe“ in člani „Glasbene Matice“.

VZPORED:

1. *Zdenko Fibich*: Pomladna romanca, za soli, mešan zbor in orkester. Sopranski solo poje gđc. Mira Dev, basovski gosp. Julij Betetto.
2. *Bogomil Vendlar*: Zvesta ljubica. Moški zbor. Po besedah moravske narodne pesmi.
3. *Dr. Anton Dvořak*: Rondo za violončelo s spremljevanjem orkestra. Op. 94. Svira gosp. I. Kraus.
4. *Viteslav Novák*: Nesrečna vojna. Balada po besedah moravske narodne pesmi za mešan zbor in orkester. Op. 23.
5. *St. St. Mokranjac*: Srbsko-makedonske narodne pesmi z Ohrida. Mešan zbor à capella.
6. *Dr. Anton Dvořak*: Slavnostni spev. Za mešan zbor in orkester. Op. 114. (Zadnja zborovska skladba skladateljeva).

Začetek točno ob polu 8. uri zvečer.

Cene prostorom: sedeži po 4, 3 in 2 kroni, stojišča po 1 K 20 h, za dijake po 40 h, se dobivajo v trgovini gosp. J. Lozarja na Mestnem trgu in na večer koncerta pri blagajni.

1. Pomladna romanca.

(Jaroslav Vrchlický.)

Nekdaj je star bil čarovnik,
V ledenem živel gradi,
Od siane tkan je nosil pas,
Snežen je bil po bradi.

Glavo mu smrečji venec kril
In cveti obledeli,
Na plašči pa meglenem so
Kristali mu žareli.

Obšla ga tožnost je nekoč
V podzemskem hladnem rovi.
Zato je šel pogledat v svet,
Kam plovejo mrakovi.

O zemlji čul je davno že,
Kjer v grmu ptiček biva,
Kjer v vsake reke trsji se
Prelepa Vila skriva,

Kjer solnce si ves božji dan
Obraza ne zakrije,
Kjer pesmi, zvezd je toliko,
Kjer cvetov tisoč klije!

V roko je vzel svoj gromni kij
In v plašč zabil se ože;
Veselil se, da k velim bo
Pritiskal ustnom rože.

Veselil se, da Vile bo
Objemal lahkonože;
V tej nadeji veseli že
Prešel je kraje mnoge.

A žalost! Kakšen izpremin!
Kadar je predse dahnil,
Ohladil se je solčni žar,
V rokah mu cvet usahnil.

Na rekah led, na zemlji sneg,
Megle povsod studene,
Puščava svet in smrt povsod,
A Vile niti ene!

Le stari led in mraz in sneg,
Kjerkoli zre v daljavo,
In čarovnik razjoka se
In sam si vzame glavo. —

A topli dihi v zraku spet
Igrajo se veseli,
In čudo, starcu pricvetó
Zvončki iz trupla beli!

Iz gaja detal se glasi
In prepelica v dolí,
Marjetic, kot bi jih posul,
Log poln je na okoli.

In v trsji kite kakor prej,
Spet Vila spleta Vili.
Pretožni zimi konec je —
Pozdravljen, majnik mili!

Posl. A. Funtek.

2. Zvesta ljubica.

(Besede moravske narodne pesmi.)

Fantič na vojsko odhaja,
Svoji dragi govori:
»Čez sedem let, vrnem se spet.
Zlati prstan s sabo vzamem.«

Sedem let ni se udala,
Vedno njega je čakala.

Sedmo leto že steklo je,
Dekle na travo šetat gré.

Sreča jo vojak na polji
Mlad junak na lepem konji.

»Ali tudi, draga, ti
Boš se možila, kakor druge?«

»Jaz se možila pač ne bom,
Fanta bodem še čakala.«

»Fant se tvoj oženil je,
Jaz pri njem sem na svatbi bil!
Kaj mu voščiš, deklica ti,
Bela, rdeča rožica?«

»Toliko mu voščim milja,
Kolikor je v gaju bilja!«

»Kaj mu še voščiš, devica,
Krasna, siva golobica?«

»Voščim mu poljubov še,
Kar na nebu vseh zvezdic je!«

On obrne se, zasmehlja,
Zlati prstan zablesketa!

»To je prstan z moj'ga prsta!
Dala sem mu ga, ko odhajal je.«

»V lesu se kapela skriva,
Pojdi, tam se poročiva!«

Prime jo za roko belo
In povede jo tja v kapelo.

4. Nesrečna vojna.

(Po besedah narodne poezije moravske.)

Čujte! Trobijo in bobnajo!
Mladi fantje v vojsko gredo!

»Tudi jaz bi rad šel z vami,
Če kdo konja osedla mi.«

Starša sestra vsliši ga
In bratu konja osedla.

Srednja mu pa sabljo dala,
A najmlajša zaplakala.

»Sestre, ne plakajte,
Bratje, ne jokajte!
Saj on pride čez tri leta!« —

Tri že leta minejo,
Sestre brata čakajo.

Fantje vsi iz vojske gredo,
Bratovega konja vedo!

»Prašam vas, vojaki mili,
Kje ste brata mi pustili?«

»Na Francoskem je planjava,
Bratova leži tam glava.

Tam leži vsa poteptana,
Vsa s podkvami razmečkana!« —

5. Srbsko-makedonske narodne pesmi z Ohrida.

(Deseti šopek.)

I.

Biljana platno belo beleše
Na Ohridskite ladnite izvori.
Mi pominaha vinari,
Vinari Belogradjani.

»Vinari, more, Belogradjani,
Krotko terajte karvanot,
Da ne mi platno zgazite,
Ot mi je platno darovsko!«

»Biljano, momo ubava,
Biljano, momo ubava,
Ako ti platno zgazime,
So vino če go platime.«

»Vinari, more, Belogradjani,
Ne vi go sakam vinono,
Tok vi go sakam ludono,
Što napred tera karvanot.«

Što nosi fesot nad oko,
Biljanu gleda pod oko.

II.

Do tri mi puški puknale.
Lele tugo!
Do tri junaci padnale.

Lele tugo!
Do tri mi majke plakale.
Lele tugo!

III.

Dinka dvori mete,
Drobni solzi roni,
Dinka popova
Ikonomova.
Of!

Drobni solzi roni,
Tanki prsti krši
Dinka popova
Ikonomova.

IV.

Pušči me, pušči me,
Majko le mila,
Do na dvor,
Da vidim,
Mi vrvi, majko le mila,

No ludo i mlado.
Za nego, za nego,
Mila le majko,
of!
Ja sakam, ja sakam!

V.

Niknalo, niknalo
Cveče šareno
Vo momi, vo momi
Noto pendžerče.

De gidi, de gidi
Bečar budala!

De njego, de njego
Moma vardeše,
Noče go, noče go
Bečar kradeše.

Ne znaješ, ne znažeš,
Fance, da ljubiš,
Sam znaješ, sam znaješ,
Cveče da kradeš.

6. Slavnostni spev.

(Jar. Vrchlický.)

Rajska godba zborov nad oblaki
V naša srca naj nam zadoni!
S tihim dihom svojim duši vsaki
Posvečeni pokoj naj deli!

Doni tiše! Bajno petje tvoje
Kot pozdrav miru doni v ljute boje!

Ej zadoni,
Doni jasne
Pesmi krasne!
Doni spet,
Doni spet,
Ko vrneš
Se z nebes!

Teh duhov nebeških harmonija,
Ktero slušal Platon v davnih dneh,
V bednem prahu, kjer se ljudstvo zvija,
Naj v odmevu pesni zadoni!

Kar so vel'ki mojstri nam odkrili,
Kar so mislili in kar slutili,
V spominski dan
Čuvstva ista,
Nova čista
Peva vnukov
Vaših glas!

Luč nebeška, v najkrasnejših rožic,
Vence nam zavij blagega duha,
Zavij čelo plemenito možu
Ker življenje svoje zate da,
On, ki razne reke v morje spaja,
Čarom tvojim rane nam oslaja.

V spominski dan
Naj na zdravje
Bode slavlje
Njega del!
On naj živi vesel!

Pozor!

Vaše blagorodje se s tem uljudno vabi na

KONCERT

gojencev „Glasbene Matice“,

ki bo v nedeljo, dne 22. januarija 1905. zvečer ob polu 8. uri v
veliki dvorani »Narodnega doma«.